

Adéu a un visionari

Mor als setanta anys Ramon Roca Boncompte, fundador de la multinacional lleidatana Ros Roca, que dóna feina a 1.500 persones.

Ramon Roca Boncompte, el fundador i president honorífic de la multinacional lleidatana Ros Roca, va morir el passat 26 de setembre als setanta anys d'edat a la seva localitat, Agramunt (Urgell), víctima d'una insuficiència coronària. La notícia de la mort de Roca va causar commoció en el món empresarial i cívic lleidatà, on la seva figura era reconeguda com a model d'iniciativa i creativitat.

Ramon Roca, casat i amb cinc fills, va convertir la seva empresa en una de les líders al món en el sector de la producció d'equips per al medi ambient. Va intuir que aquest seria un sector amb un gran potencial de creixement, una previsió avui molt clara però molt arriscada fa cinquanta anys, quan va fundar Ros Roca. També va pressentir que l'exportació i l'obertura de nous mercats era un bon camí per créixer. I no es va equivocar. Avui, Ros Roca, amb seu corporativa a Tàrrrega (Urgell), s'ha consolidat com una de les firmes líders a tot el món en el sector del medi ambient, amb una facturació de més de 270 milions d'euros anuals, una plantilla de més de 1.500 treballadors i exportacions a més de setanta països.

Ros Roca va ser fundada l'any 1953. La seva producció cobreix equips per al circuit complet dels residus, la qual cosa inclou contenidors, netejacontenidors, equipaments per a la neteja de clavegueres, plantes de compostatge i de tractament de purins per

En conèixer la seva mort, molts han destacat l'enorme capacitat empresarial de Ramon Roca.

obtenir gas i electricitat, etcètera. Roca va rebre diversos premis al llarg de la seva trajectòria professional que van reconèixer la seva empenta i la seva intuïció empresarial. Entre ells, la medalla Francesc Macià, que li va atorgar la Generalitat el 1997, i la insígnia d'or de la Fira de Lleida, concedida l'any passat. El reconeixement més recent, d'aquest any, li'l va concedir l'Ajuntament de Tàrrrega.

Ramon Roca va ser durant dècades un empresari modèlic a Lleida i a tot Catalunya. L'any 1988 va ser víctima d'un estrany segrest quan anava cap a casa seva, a Agramunt. Uns individus el van conduir fins a una mina abando-

nada de Mequinensa, on va ser encadenat i va passar tres dies. Finalment, es va poder desencadenar i va fugir. Mai es va resoldre aquest enigmàtic segrest. Es va arribar a investigar fins i tot si els acusats del segrest de la farmacèutica d'Olot hi tenien relació, però les investigacions es van arxivar sense treure'n aigua clara.

Diferents personalitats del món empresarial, polític i cívic lleidatà van expressar la seva consternació en tenir coneixement de la mort de Roca. La majoria parlaven del seu exemple com a empresari i la seva habilitat per fer créixer una empresa des de l'interior de Catalunya. Això és precisament el que va destacar l'alcalde de Tàrrrega, Joan Amézaga, en l'últim homenatge que se li va fer en vida. Un altre exalcalde, Antoni Siurana, paer en cap durant 25 anys a l'Ajuntament de Lleida i avui conseller d'Agricultura, va destacar la dimensió humana "impressionant, excepcional, única" d'aquest "homenatge de Lleida". La mort de Roca es va produir mesos després de la desaparició d'un altre conegut empresari, Josep Lluís González, impulsor infatigable d'iniciatives socials i esportives a Lleida, on va fer créixer de forma exemplar la immobiliària Finques Farré. Dos exemples d'empresaris modèlics encara que de caràcter contrari, introvertit el de Roca i extravertit el de González, tal com va assenyalar el director executiu del diari *Segre*, Juan Cal. Respecte a aquesta manera de ser de Roca, Antoni Siurana explicava en un article d'homenatge: "El seu caràcter senzill i afable el distingia i el feia apreciar per tot hom. Però, sobretot, el Ramon ha estat un home treballador, lliurat a la seva feina, enginyós i constant en les seves propostes i en la seva capacitat de treball. Li agradava definir-se com a cansalader, tot recordant els seus inicis empresarials vinculats al món del bestiar, però el fet és que en pocs anys el Ramon va crear una de les primeres empreses de Lleida, amb ramificacions a tot Europa." Les paraules de Siurana expressen el sentiment general de la societat lleidatana.

Anna Sàez